näljatsexs. Sellepeale läksjuvad köster ja
kirikhärra tuppa ja perenaine tõi ka ko-
ka õhtu jõõgi lauale, ja palus jarsu jõõma
tulla. Aga ei köster ja õpetaja läinnud
ühtigi jõõma, mund kui kõrtes palunud
endale magamiße asmed ära teha. Perenaine
teinud ka neile magamiße asme ära ja jarsad
heitnnud magama. Et köster ega kirikhär-
ra kubgi jõõma pole tulnnud, jüs wõnud pere-
naine pandumata jõõgi jälle laualt ära. Kui
körter ja kirikhärra magama jaired heitnud
jüs heitsivad ka pererahwas magama.

Umbes keskööaegu, kui kõik jo rasked u-
nes olivad, jüs tundis köster oma külge
pundudamist ja ühte kahiperad päält kes
tema käest küsis: „Kuulk, kas ja nägid
kus perchaine õhtul jõõgi wõs?" „mu kõht ta
wägga tühi, -ma tahaks jüia!"

„Nägin nül, kus perenaine jõõgi pani!"
ütles köster, „meil on jüa kõrwal üks weid
kamker ja seal keskpaigas on üks kirn, jünna
kirnu wala perenaine õhtul kõrdi, - jealt jaa-
te jüia."

„Aga kellega ma jüs kõrti jõõn, seal ei ole
jo wist lusikad!" küsis õpetaja kõrtilt edasi.

„Jõõge aga käega, lusikad ma teile küll
ei tea juhatada!" õpetas köster kirikhärrad.
Et õpetajal kõht kongerti tühi oli, jüs
läks ta ka teisi kambri kõrtilt juhatud
kõrdi kirnu ülesse otsima. Õpetaja lei-
dis ka wünaks selle kõrdi kirnu ülesse ja
harkas ka käega kõrti lõnp jünna. Ja-
pu jel kõrt tühi oli, aga kui kõht tühi
on, jüs on ta ikka paremb kui heinad ja
kuuse käbid. Selleajal jees kui õpetaja tei-
ses tuas leiss jäädet jõi, läks köster taga
hiljakeisi perenaise ja peremehe jängi jurudt,
sa wakas jünna lauapealt oleraft krunsist wett.
Warsi sellepeale tuli ka õpetaja teisest tuast
kõrtes jurudt ja küsis: „Kuhu ma käl pesu
wett peaksin jaama, ma tahan käed puhtaks
peseta, et pererahwas jeest ara ei jääks, et ma
õõsel kõrdi kallal olen käinud."

„Minge aga jüs jünna tuppa tagasi kui
kõrti kirn on, seal tuas nurgas laudi peal
on üks kaunis kitsas kõrge kirn, jünna pitke
käed jüsse, jüs lähvad nad puhtaks ja kui päi-
jälle wälja tahate wõtta, jüs tõmmake käed
ruskesse!" juhatas köster õpetajale.